

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ του Θεάτρου Δένδρο «Ωραίο Μπαλκόνι» καταπιάνομαι με κάποιες ερωτήσεις που με απασχολούν.

Υπάρχουν παραστάσεις – καταιγίδες, με τέτοια ένταση, έκταση και ποσότητα θεάτρου, που ως θεατής παρασύρεσαι από το χείμαρρό τους, ακόμα και αν προβάλλεις εσωτερική αντίσταση, ακόμα κι αν δεν ταιριάζεις με την προσωπική δική σου αισθητική στο αισθητικό σύμπαν της παράστασης. Υπάρχουν άλλες που είναι σαν μια σταγόνα βροχής, σαν μια σταγόνα θεάτρου, που κι αν δροσίζουν ευχάριστα το μέτωπό σου, εξατμίζονται γρήγορα. Δεν σε σημαδεύουν. Παρομοιάζω με τέτοια σταγόνα θεάτρου την παράσταση του Θεάτρου Δένδρο «Ωραίο Μπαλκόνι». Το «δροσίζουν ευχάριστα» ουδόλως σημαίνει «σε διασκεδάζουν λιγάκι». Δεν προσπαθώ να πω κάτι μειωτικό, επειδή γνωρίζω ότι σε κάθε σταγόνα θεάτρου περιέχονται ο ακόρεστος πόθος αυτοέκφρασης και επικοινωνίας με τον κόσμο, περιέχονται υψηλά επίπεδα αυτοέκθεσης, ρίσκου, φιλοδοξίας, με άλλα λόγια, όλα τα συστατικά της θεατρικής τέχνης. Μιλώ ως δέκτης των μηνυμάτων της παράστασης, ως θεατής–στόχος των προσπαθειών τους. Αισθάνομαι πως τους ξέφυγα αλώβητη. Και ψάχνω για τα αίτια. Προτείνω ως μια από

τις πιθανές απαντήσεις την ακόλουθη. Οι μικρές θεατρικές ομάδες, η ύπαρξη και η δράση των οποίων αναμφίβολα έκαναν πιο ενδιαφέρουσα τη θεατρική ζωή του τόπου, δεν έχουν να αναμετρηθούν μόνο με τους επιμέρους καλλιτεχνικούς στόχους που θέτουν ad hoc σε κάθε τους παραγωγή, αλλά και να ξεχωρίσουν μεταξύ άλλων «σταγόνων θεάτρου», να τραβήξουν την προσοχή και να αποτυπωθούν στο συναίσθημα και τη μνήμη των θεατών. Δεν θέλω να πω ότι οι μίνι παραγωγές των τελευταίων καιρών μοιάζουν μεταξύ τους, αντιθέτως, αλλά πολλές απ' αυτές δρουν στο πεδίο των επινοημένων κειμένων, που βασίζονται σε ομαδική ή ατομική αυτοέκφραση των δημιουργών τους. Και αυτό το γεγονός λειτουργεί ως ανεπιθύμητος κοινός παρονομαστής, που στην αντίληψη των θεατών τοποθετεί τις παραγωγές αυτές στην ίδια σειρά. Εξάλλου, αντλώντας συνεχώς από τον εαυτό τους, από τις υπαρξιακές και αισθητικές της αναζητήσεις, μια δημιουργική ομάδα ή το κύριο δημιουργικό της στέλεχος, όπως είναι η Κατερίνα Λούρα για το Θέατρο Δένδρο, αρχίζει να αντιμετωπίζει τον κίνδυνο επανάληψης ή και εξάντλησης.

«Ωραίο Μπαλκόνι», Θέατρο Δένδρο. Έργο από Αστέριο Τσίκρα, Άκη Δήμου, Λένα Κιτσοπούλου, Κατερίνα Λούρα.

Επί έργου: Κατερίνα Λούρα

Επί ρόλων: Γιώργος Ιωσήφ, Σταυρούλα Κάλφα, Κατερίνα Λούρα, Νίκανδρος Σαββίδης, Σπύρος Τουλιάτος.